\*Abrikoto. Frukto de arbo el fam. de amigdalacoj (prunus armeniaca).

abrotanoz . Veg. el la fam. de kompozitoj havanta odoron de citrona ŝelo (artemisia abrotanum).

Abrupta. Malagrable subita, senprepara: ~ e demandi, frapi, aperi; en la kanto ~ e alternis tirata moleco k raŭka malmoleco. Kp SKUI.

\*Absceso. Amaso da puso en organikaj teksaĵoj. Kp furunko.

absciso  $\Delta$ . Unu el la du koordinatoj, kiu servas por difini punkton sur ebeno.

absido. M Duonronda funda parto de preĝejo, formanta ekstremon de la navo k enhavanta la ĥorejon k altaron.

\*Absinto. Amararoma veg. (artemisia absinthium).  $\sim$  aĵo. Verda likvoro preparita el  $\sim$  o.

Absoluta. 1 Tute sendependa de ĉiu ain povo aŭ kontrolo; kies aŭtoritato estas senlima k ĉiopova : ~ a reĝo, povo. 2 Senkondiĉa, malrelativa, senrezerva, senescepta, senmanka, nepra : ~ a principo, regulo, logikoZ; mi faros vian landon ~ a dezertoZ; ~ a manko de singardoZ; mi estis ~ a amiko de via entreprenoZ; ~ e nenion kompreni; restis nenio  $\sim$  e, nek por mordi nek por gluti $\mathbf{Z}$ ; ~e (senkomplemente) uzata verbo. 3 Gramatike sendependa de la entenanta frazo : ~ a ablativo, ~ a participo. 4 Senmiksa, ĥemie pura : ~ a alkoholo. — ismo. Sistemo de regado per ~a aŭtoritato.

absolviz (tr). 1 (R) Pardoni k nuligi la pekojn, pekliberigi. 2 Malkondamni, senkulpigi, deklari iun senkulpa. Rim. Nekorekta estas la signifo plenumi (kurson).

Absorbi (tr). Okupi ekskluzive la spiriton aŭ la atenton: lia laboro ~ as lutan lian penson; ~ ita per la legado li ne rimarkis mian eniron; la esprimo de lia vizaĝo estis ~ ita<sup>B</sup>.

Abstini (ntr) 1 Neuzi, pro principo, diversajn aĵojn (alkoholo, tabako, ktp). 2 (K) Neuzi viandon.

abstinencoZ = abstinado.

Abstrakti (tr). Konsideri parton aŭ econ izolante ĝin el la tuto al kiu ĝi apartenas: oni nomas substanco tion, kio restas el iu objekto, kiam oni ~is de ĝi ĉiujn ĝiajn percepteblajn ecojn. ~a. Konsiderata aparte de la tuto al kiu ĝi apartenas, malkonkreta: diskutado ~a k teoria?; geometria punkto estas ~ (al)o.

Absurda. Kontraŭa al la komuna saĝo: la ideo pri la senfina movo estas ~a; ekzislas grandega nombro da vorloj (fremdaj), kiuj al ĉiuj estas konataj sen ellernado, k kiujn ne uzi estus rekta ~o², oni povas pruvi tiun geometrian proponon per ~eco (pruvante, ke, se oni akceptas ĝin, oni ricevas ~ ajn konsekvencojn). Kp sensenca, kontraŭracia, mem kontraŭdiha.

Abunda. Estanta en pli ol sufiĉa kvanto : ~ a rikolto, stilo, argumentado, programo; ~ aj larmojZ, harojZ; saĝo ~ a sed ne profundaZ; miaj okuloj ~ e fluigas akvonZ; kiu ripetas ~e, lernas plej funde. Kp RIĈA, MULTA, AMASA, SVARMI. Vd NAĜI, BANI, VERŜI, PLUVO, HAJLO, MARO. ~ eco. Malmanko, sufiĉegeco : ~ eco da fruktoj, da pluvo, da vizilantoj, da paroloj ; paroli el la ~ (ec)o de koro (elverŝante sian koron). Tro ~ eco. super ~ eco. Tia kvanto, kian oni ne povas utili. Kp superflua. Mal ~ a. En pli malgranda kvanto ol la nepre necesa : mal~o de nutraĵoj devigis la siegitojn kapitulaci.

abutmento . Fortika masonaĵo konstruita ĉe ambaŭ ekstremoj de ponta arko por kontraŭstari ĝian puŝon.

\*Acero. Arbo parenca je platano k sikomoro (acer).

acetatoz 🛣. Salo el vinagra acido k bazo.

aceto 🖀 = vinagro.

acetilo 🛣 C<sup>2</sup>H<sup>8</sup>O. Radikalo de acetata acido.

acetilenoz  $\mathbf{T}$   $\mathbf{C}^2\mathbf{H}^2$ . Bruligebla gasa hidrokarbonido, uzata por lumigado k aliaj industriaj bezonoj.

acetono T. Senkolora likvaĵo, kun odoro de vinagro, kiun oni produktas per distilo de ligno.

\*Acida. 1 Havanta akran guston, kiel tiu de vinagro aŭ citrono : via